ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

7. juuni 2011 *

Kohtuasjas T-471/08,

Ciarán Toland, elukoht Dublin (Iirimaa), esindaja: *solicitor* A. Burke, E. Regan, *SC*, ja *barrister* J. Newman,

hageja,

keda toetab

Taani Kuningriik, esindajad: B. Weis Fogh ja C. Vang,

Soome Vabariik, esindajad: J. Heliskoski, A. Guimaraes-Purokoski ja H. Leppo,

Rootsi Kuningriik, esindajad: A. Falk, S. Johannesson ja K. Petkovska,

menetlusse astujad,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

versus

Euroopa Parlament, esindajad: H. Krück, N. Lorenz ja D. Moore,

kostja,

mille ese on nõue tühistada Euroopa Parlamendi 11. augusti 2008. aasta otsus A (2008) 10636 selles osas, millega keelatakse juurdepääs parlamendi siseauditi teenistuse 9. jaanuari 2008. aasta aruandele nr 06/02 pealkirjaga „Parlamendiliikmete assistentide hüvitisi käsitlev audit",

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood, kohtunikud F. Dehousse (ettekandja) ja J. Schwarcz,

kohtusekretär: ametnik K. Andovà,

arvestades kirjalikus menetluses ja 7. detsembri 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) määrab kindlaks põhimõtted, tingimused ning piirangud, mis reguleerivad EÜ artiklis 255 ette nähtud õigust tutvuda nende institutsioonide dokumentidega.

2 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigete 2 ja 3 kohaselt:

„2. Institutsioonid keelavad juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks:

[…]

– kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki,

välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

3. Keelatakse juurdepääs dokumendile, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

[…]"

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

3 Hageja Ciarán Toland esitas 11. juuni 2008. aasta kirjaga parlamendile taotluse saata talle siseauditi teenistuse 2006. aasta aruanne koos 16 siseauditi aruandega, mida on mainitud parlamendi 22. aprilli 2008. aasta resolutsiooni tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2006. eelarveaasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, I jagu – Euroopa Parlament (ELT 2009, L 88, lk 3), punktis 24.

4 Parlamendi peasekretär väljastas 23. juuni 2008. aasta kirjaga hagejale parlamendi siseauditi teenistuse 2006. aasta aruande, mis kannab numbrit 07/01 ja 16. juuli 2007. aasta kuupäeva (edaspidi „aruanne nr 07/01"), olles aruandest kustutanud alles pooleliolevat auditit puudutava lõigu. Ta ei maininud 23. juuni 2008. aasta kirjas ülejäänud 16 siseauditi aruannet, mida hageja taotles.

5 Hageja esitas 19. juuli 2008. aasta kirjaga kordustaotluse, milles ta kordas oma taotlust tutvuda 16 siseauditi aruandega põhjustel, mida on selgitatud 11. juuni 2008. aasta kirjas, ja põhjendas, et parlamendi peasekretäri 23. juuni 2008. aasta kirjas ei olnud esitatud ühtki objektiivset põhjust, millega aruannete edastamisest keeldumine oleks nõuetekohaselt põhistatud. Ühtlasi taotles hageja juurdepääsu aruandest nr 07/01 kustutatud lõigule.

6 Parlament keeldus 11. augusti 2008. aasta kirjaga (edaspidi „vaidlustatud otsus") esiteks aruandest nr 07/01 kustutatud lõigule juurdepääsu andmisest, teiseks võimaldas 16-st siseauditi aruandest kolmeteistkümnega tutvuda täies ulatuses ja kahega osaliselt ning kolmandaks keeldus juurdepääsu andmisest 14. aruandele, täpsemalt siseauditi teenistuse 9. jaanuari 2008. aasta aruandele nr 06/02 pealkirjaga „Parlamendiliikmete assistentide hüvitisi käsitlev audit" (edaspidi „aruanne nr 06/02").

7 Parlament märkis vaidlustatud otsuses aruannet nr 06/02 kirjeldades, et selle esimene osa sisaldab parlamendiliikmete assistentide hüvitiste maksmise finantstehingutega kaasnevate riskide analüüsi ning kehtivate eeskirjade ja nende toime üksikasjalikku analüüsi, teises osas on sissekontrolöri poolt süsteemi toime parandamiseks koostatud tegevuskavade kokkuvõte ning kolmandas osas üksikasjalikud selgitused nende tegevuskavade kohta (vaidlustatud otsus, lk 2 viimane lõik).

8 Parlament lisas, et kuna aruanne nr 06/02 kujutab endast parlamendi teenistuste poolt parlamendiliikmete assistentide hüvitiste maksmise finantstehingutega kaasnevate riskide analüüsi ja süsteemi parandamise ettepanekute kogumit, siis on tegemist audiitorkontrolliga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses (vaidlustatud otsus, lk 2 viimane lõik ja lk 3 algus).

9 Parlament leidis, et kuigi aruanne nr 06/02 on lõplikult vormistatud 9. jaanuaril 2008, on see endiselt hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandiga õigusest dokumentidega tutvuda. Parlament viitas Üldkohtu 6. juuli 2006. aasta otsusele liidetud kohtuasjades T-391/03 ja T-70/04: Franchet ja Byk *vs.* komisjon (EKL 2006, lk II-2023, punkt 120 ja sellele järgnevad punktid). Ta osutas, et aruandes nr 06/02 sisalduvates tegevuskavades on esitatud põhimõtted, mille alusel võiks uuesti läbi vaadata parlamendiliikmete assisteerimise õigusliku raamistiku. Lisaks on neis tegevuskavades näidatud muu tegevus, mida parlamendi finantsküsimuste peadirektoraat võib olla juba alustanud enne regulatiivse raamistiku muutmist. Parlament leidis, et tema juhtkonnale tuleb anda mõistlik tähtaeg nende ettepanekutega arvestamiseks ja nende koheseks rakendamiseks, nagu nõuab nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74, edaspidi „finantsmäärus"), artikkel 86. Parlamendi sõnul võib aruandele nr 06/02 selles staadiumis isegi osalise juurdepääsu andmine kahjustada selle tõhusat kasutamist ja seega ka audiitorkontrolli eesmärki määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses (vaidlustatud otsus, lk 3 esimene lõik).

10 Ühtlasi väidab parlament, et aruande nr 06/02 tegevuskavad sisaldavad ettepanekuid, mis nõuavad pädevate poliitiliste organite otsust, st mitte ainult parlamendi juhatuse ja parlamendi esimeeste konverentsi, vaid ka komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide otsust. Parlament märkis, et täiskogu 22. aprilli 2008. aasta istungil ta esiteks palus liikmete põhimäärusega tegeleval parlamendi juhatuse töörühmal esitada oma seisukohad aruandes nr 06/02 sisalduvate järelduste kiireks ja otstarbekaks rakendamiseks ja teiseks tegi ettepaneku alustada kohe läbirääkimisi liikmesriikide ja Belgia valitsusega, kolmandaks volitas oma peasekretäri võtma ühendust komisjoni ja nõukoguga, et tagada võimalus parlamendiliikmete assisteerimise uue regulatsiooni kehtestamiseks lepingulisi töötajaid puudutava korra muutmise teel, ja viimaks tegi ta parlamendiliikmete põhimääruse, parlamendiliikmete assisteerimise ja pensionifondiga tegelevale töörühmale ülesandeks kiiresti hinnata kehtivate õigusaktide toimet ning asja

tähtsust arvestades esitada kõik õigusaktide muutmise ettepanekud, mida töörühm peab vajalikuks (vaidlustatud otsus, lk 3 kolmas lõik).

11 Parlament lisas, et kuigi parlamendi juhatus võttis 9. juulil 2008 vastu parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmed, jätkub tundlik ja keerukas otsustamisprotsess, mille raames aruanne nr 06/02 on oluline viidatav dokument. Parlament selgitas, et tema liikmete käsutusse antavate hüvitiste kasutamine on tundlik teema, mida ajakirjandus suure huviga jälgib, ning et aruande nr 06/02 osi võidakse kasutada süsteemi muutmise arutelude kõrvalejuhtimiseks ja kiire reformi kahjustamiseks. Seega leiab parlament, et aruande nr 06/02 avalikustamine selles staadiumis kahjustaks raskelt tema otsustamisprotsessi ega piirduks üksnes sellega, kuna ta ei saa arutusel olevat reformi üksinda läbi viia (vaidlustatud otsus, lk 3 viimane lõik ja lk 4 algus).

12 Sellest tulenevalt leidis parlament, et hageja 19. juuli 2008. aasta taotlus ei sisaldanud ühtki argumenti, millega saaks põhjendada aruande nr 06/02 avalikustamist, ja et avalikustamine, isegi kui see on vaid osaline, kahjustaks esiteks audiitorkontrolli eesmärki määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses ja teiseks parlamendi otsustamisprotsessi sama määruse artikli 4 lõike 3 tähenduses, ning ta otsustas jätta rahuldamata hageja taotluse selle aruandega tutvuda (vaidlustatud otsus, lk 4 teine ja kolmas lõik).

Menetlus ja poolte nõuded

13 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 23. oktoobril 2008.

14 Rootsi Kuningriik, Soome Vabariik ja Taani Kuningriik palusid vastavalt 13., 17. ja 30. märtsil 2009 Üldkohtu kantseleis registreeritud kirjadega luba astuda käesolevasse menetlusse hageja nõuete toetuseks.

15 Üldkohtu esimese koja esimees rahuldas menetlusse astumise avaldused 25. juuni 2009. aasta määrusega.

16 Seoses Üldkohtu kodade koosseisu muutmisega kuulub ettekandja-kohtunik teise koja koosseisu, millele käesolev asi on seetõttu määratud.

17 Rootsi Kuningriik, Soome Vabariik ja Taani Kuningriik esitasid vastavalt 26. augustil ning 9. ja 11. septembril 2009 Üldkohtu kantseleis registreeritud kirjadega menetlusse astuja seisukohad.

18 Parlament ja hageja esitasid menetlusse astujate seisukohtade kohta oma märkused vstavalt 16. ja 18. novembril 2009.

19 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (teine koda) avada suulise menetluse.

20 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 7. detsembri 2010. aasta kohtuistungil.

21 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus selles osas, millega keeldutakse juurdepääsu andmisest aruandele nr 06/02;

– anda parlamendile korraldus võimaldada tal tutvuda aruandega nr 06/02;

– mõista kohtukulud välja parlamendilt.

22 Repliigiga loobus hageja nõudest, et Üldkohus annaks parlamendile korralduse võimaldada tal tutvuda aruandega nr 06/02.

23 Hageja nõuete muutmist arvestades palub parlament Üldkohtul:

– jätta vaidlustatud otsuse tühistamise nõue põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt;

– jätta menetlusse astujate kohtukulud nende endi kanda.

24 Taani Kuningriik, Soome Vabariik ja Rootsi Kuningriik toetavad sisuliselt hageja esitatud tühistamisnõuet.

Õiguslik käsitlus

25 Käesoleva hagiavaldusega on lisaks kolme väite sõnastamisele, mis osutavad vormiliselt ilmselgele hindamisveale, põhjendamiskohustuse rikkumisele ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, sisuliselt esitatud kaebus õigusnormide rikkumise peale: parlament on esiteks rikkunud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandat taanet ja teiseks sama määruse artikli 4 lõiget 3. Seda vahetegu silmas pidades tuleb pärast teatavaid sissejuhatavaid kaalutlusi läbi vaadata hageja erinevad väited ja argumendid.

Sissejuhatavad kaalutlused

26 Määruse nr 1049/2001 eesmärk, nagu osutavad artikkel 1 ja artikli 2 lõiked 1 ja 3, on anda üldsusele õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega kõigis liidu tegevusvaldkondades, välja arvatud teatavad selles määruses määratletud erandid.

27 Põhjenduse 1 kohaselt lähtub see määrus Amsterdami lepinguga EL lepingusse lisatud artikli 1 teises lõigus talletatud soovist tähistada uut etappi Euroopa rahvaste üha tihedama liidu loomises, kus otsused tehakse nii avalikult kui võimalik ja nii kodani-

kulähedaselt kui võimalik. Nagu on meenutatud määruse nr 1049/2001 põhjenduses 2, on avalikkuse õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega seotud institutsioonide demokraatliku iseloomuga.

28 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb dokumentidele juurdepääsu erandeid tõlgendada ja kohaldada täht-tähelt, et mitte nurjata üldpõhimõtte kohaldamist, mis seisneb avalikkusele võimalikult laiaulatusliku juurdepääsu tagamises institutsioonide valduses olevatele dokumentidele (Euroopa Kohtu 18. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-64/05 P: Rootsi *vs.* komisjon, EKL 2007, lk I-11389, punkt 66, ja 1. juuli 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-39/05 P ja C-52/05 P: Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, EKL 2008, lk I-4723, punkt 36; eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Franchet ja Byk *vs.* komisjon, punkt 84). Lisaks nõuab proportsionaalsuse põhimõte, et erandid ei läheks kaugemale sellest, mis on taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv ja vajalik (vt selle kohta Euroopa Kohtu 6. detsembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-353/99 P: nõukogu *vs.* Hautala, EKL 2001, lk I-9565, punkt 28).

29 Lisaks sellele peab dokumentidega tutvumise taotluse lahendamisel nõutav hindamine olema konkreetne. Erandi kohaldamise põhjendamiseks ei piisa ju ainuüksi asjaolust, et dokument puudutab erandiga kaitstud huvi (vt analoogia alusel Üldkohtu 13. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-20/99: Denkavit Nederland *vs.* komisjon, EKL 2000, lk I-3011, punkt 45). Põhimõtteliselt saab erandi kohaldamist põhjendada ainult juhtudel, kui institutsioon on eelnevalt kontrollinud esiteks seda, kas dokumendile juurdepääs ohustaks kaitstud huvi konkreetselt ja tegelikult ning teiseks seda, kas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 2 ja 3 käsitletud olukorras teenib avalikustamine ülekaalukaid üldisi huve (vt selle kohta Üldkohtu 19. jaanuari 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-355/04 ja T-446/04: Co-Frutta *vs.* komisjon, EKL 2010, lk II-1, punkt 123). Lisaks peab kaitstud huvi kahjustamise oht olema mõistlikult eeldatav ning mitte ainult oletuslik (vt analoogia alusel Üldkohtu 7. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-211/00: Kuijer *vs.* nõukogu, EKL 2002, lk II-485, punkt 56). Kontrolli

teostamine peab nähtuma otsuse põhjendustest (Üldkohtu 13. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-2/03: Verein für Konsumenteninformation *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-1121, punkt 69, ning eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Franchet ja Byk *vs.* komisjon, punkt 115).

30 Iga dokumendi konkreetne ja individuaalne hindamine on vajalik ka siis, kui on ilmselge, et juurdepääsutaotlus puudutab erandiga hõlmatud dokumente, sest ainult sellise hindamise tulemusena saab institutsioon kaaluda taotlejale dokumentidega osalise tutvumise õiguse andmise võimalust vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 6 (vt selle kohta Üldkohtu 12. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-123/99: JT's Corporation *vs.* komisjon, EKL 2000, lk II-3269, punkt 46, ning eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Franchet ja Byk *vs.* komisjon, punkt 117).

31 Käesolev hagiavaldus tuleb läbi vaadata neist põhimõtetest lähtudes.

Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande rikkumine

Poolte argumendid

32 Hageja, keda toetavad menetlusse astujad, väidab, et parlament on käesoleval juhul ekslikult võtnud aluseks erandi õigusest dokumentidega tutvuda, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes audiitorkontrolli eesmärgi kaitseks.

33 Kuna audit viidi lõpule 9. jaanuaril 2008, siis ei olnud 2008. aasta augustis enam mingit põhjust keelduda selle avalikustamisest, mis ei saanud auditi läbiviimist milleski kahjustada. Mis puutub väitesse, et avalikustamine oleks kahjustanud „audiitorkontrolli eesmärki", kuna see oleks võtnud juhtkonnalt võimaluse aruandes nr 06/02 soovitatud meetmed mõistliku tähtaja jooksul läbi vaadata ja rakendada, siis väidab hageja, et olukord käesolevas kohtuasjas erineb eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuses Franchet ja Byk *vs*. komisjon käsitletud olukorrast. Käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsuses ei ole nimelt näidatud ühtki tähtaega, mille möödumisel võiks aruande nr 06/02 väljastada. Selles otsuses on märgitud, et kavandatav reform on regulatiivne ja seadusandlik ning selles ei ole mainitud ühtki muud uurimist ega kontrollimist, mille tulemusi aruande nr 06/02 avalikustamine võiks ohustada. Audiitorkontrolli eesmärgi kahjustamise suhtes määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud erandi kohaldamise tingimused ei ole seega täidetud.

34 Vaidlustatud otsuse põhjenduste kohta väidab hageja, et otsus ei anna vastust küsimusele, kuidas aruandega nr 06/02 tutvumine võib määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taandega kaitstavat huvi konkreetselt ja tegelikult kahjustada. Pealegi ei ole selle otsusega kontrollitud, kas esineb ülekaalukas üldine huvi, millest lähtudes on aruande nr 06/02 avalikustamine põhjendatud, vaatamata audiitorkontrolli eesmärgi väidetavale kahjustamisele. Kuna otsus sellist kontrolli ei sisalda, on lisaks kõigele rikutud ka proportsionaalsuse põhimõtet.

35 Hageja sõnul esineb siiski selgelt ülekaalukas üldine huvi, mis seisneb üldsuse huvis tutvuda auditiaruandega, mis võimaldab tal olla informeeritud sellest, kuidas kasutatakse olulist osa avaliku sektori rahalistest vahenditest, mis on eraldatud parlamendile tema töö korraldamiseks.

36 Parlament väidab, et eespool punktis 9 viidatud kohtuotsusega Franchet ja Byk *vs*. komisjon on tunnustatud, et mõistlik tähtaeg, mille jooksul juhtkond saab otsustada,

milliseid meetmeid aruandes sisalduva teabe alusel võtta, on legitiimne. Ent käesoleval juhul oli parlamendil vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal olnud vaevalt seitse kuud aega meetmete üle otsustada, mis on kahtlemata mõistlik, arvestades pikemaid tähtaegu, mille Üldkohus on tunnistanud mõistlikeks eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuses Franchet ja Byk *vs*. komisjon.

37 Parlament rõhutab, et seda, kas tähtaeg on mõistlik, tuleb hinnata vaidlustatud otsuse kuupäeva seisuga ja et ta ei ole õiguslikult kohustatud otsuses näitama, millal see tähtaeg tulevikus saabub. Ei ole õige talle ette heita, et ta seda ei ole näidanud.

38 Mis puudutab märkust, et vaidlustatud otsuses ei ole mainitud ühtki muud alles pooleliolevat uurimist või kontrollimist, siis tuleb vaidlustatud otsust mõista nii, et kui seal on öeldud, et aruanne nr 06/02 sisaldab tegevuskavasid, mis „kirjeldavad muid meetmeid, mida finantsküsimuste peadirektoraat võis võtta juba enne regulatiivse raamistiku muutmist", tähendab see otsuse kontekstis ilmselt mitte ainult seadusandlikke reforme, vaid ka uurimisi ja kontrollimisi. Pealegi olid 2008. aasta augustis pooleli haldusjuurdlused parlamendiliikmete assistentide hüvitisena välja makstud summade kasutamise suhtes teatavate parlamendiliikmete poolt ning aruande nr 06/02 avalikustamine oleks võinud neid kahjustada. See oli ka üldteada ja hageja oli sellest teadlik.

39 Parlament vaidlustab väite, et vaidlustatud otsus ei olnud piisavalt põhistatud, olgu tegu audiitorkontrolli eesmärgi kaitse kahjustamise ohu esinemise või avalikustamist nõudva ülekaaluka üldise huvi puudumise küsimusega.

40 Proportsionaalsuse põhimõtte väidetavat rikkumist käsitleva argumendi kohta väidab parlament, et lisaks asjaolule, et see argument ainult kordab hageja muid argumente, ei ole käesolevas kohtuasjas arutusel oleval küsimusel mingit pistmist proportsionaalsuse testiga, vaid see seondub hoopis kaalumisega, arvestades üldsuse huvi dokumenti kaitsta ja üldsuse huvi see avalikustada.

41 Lõpuks eirab argument, mille kohaselt võib läbipaistvus olla ülekaalukas üldine huvi, millest lähtudes on dokumendi avalikustamine põhjendatud, kuigi see on hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 2 või 3 sätestatud erandiga, nimetatud määruse loogikat.

Üldkohtu hinnang

42 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmas taane lubab keelata juurdepääsu dokumendile, mille avalikustamine kahjustaks kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki, välja arvatud juhul, kui avalikustamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

43 Üldkohus leidis eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuses Franchet ja Byk *vs*. komisjon (punkt 109), et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandat taanet tuleb tõlgendada nii, et see säte, mille eesmärk on kaitsta kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki, on kohaldatav vaid siis, kui kõnealuste dokumentide avalikustamine võib kahjustada nende toimingute läbiviimist.

44 Kahtlemata võib erinevatele uurimise või kontrollimise käigus koostatud aktidele kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli kaitsest tulenevat erandit kohaldada seni, kuni uurimine või kontrollimine kestab, ja seda isegi siis, kui konkreetne uurimine või kontroll, mille tulemusena koostatud aruandele juurdepääsu taotletakse, on lõpetatud (eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Franchet ja Byk *vs*. komisjon, punkt 110).

45 Sellegipoolest tähendaks möönmine, et kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolliga seotud erinevatele dokumentidele laieneb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud erand seni, kuni ei ole tehtud otsust nende menetluste alusel võetavate meetmete kohta, seda, et juurdepääs nimetatud dokumentidele sõltuks juhuslikust, tulevasest ja võib-olla ajaliselt kaugest sündmusest, mis sõltub erinevate ametiasutuste kiirusest ja hoolsusest. Selline lahendus oleks vastuolus eesmärgiga, mis seisneb avalikkusele juurdepääsu tagamises finantshuvide haldamisel toime pandud eeskirjade eiramistega seonduvatele dokumentidele, et anda kodanikele võimalus kontrollida tõhusamalt avaliku võimu teostamise seaduslikkust (eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Franchet ja Byk *vs*. komisjon, punktid 111 ja 112).

46 Seega tuleks kontrollida, kas käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsuste vastuvõtmise hetkel olid kontrollimine ja uurimine, mida taotletud dokumentide avalikustamine oleks võinud kahjustada, alles pooleli ja kas need toimingud viidi läbi mõistliku aja jooksul (eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Franchet ja Byk *vs*. komisjon, punkt 113).

47 Neist seisukohtadest tuleneb, et erandi õigusest dokumentidega tutvuda, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes, võib tunnistada kohaldatavaks auditiaruande suhtes, mille avalikustamine kahjustaks selle sisu alusel mõistliku tähtaja jooksul jätkuvaid kontrollimisi või uurimisi.

48 Antud juhul on vaidlustatud otsuse 3. leheküljе esimeses lõigus aruandele nr 06/02 juurdepääsu keelamist, mille parlament otsustas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande alusel, põhjendatud viitega eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuses Franchet ja Byk *vs*. komisjon esitatud seisukohale, et „[parlamendi] juhtkonnale tuleb anda mõistlik tähtaeg [aruandes nr 06/02] sisalduvate ettepanekutega arvestamiseks ja nende koheseks rakendamiseks, nagu nõuab finantsmääruse artikkel 86".

49 Vaidlustatud otsuse sama lõigu kohaselt „võib [aruandele nr 06/02] selles staadiumis isegi osalise juurdepääsu andmine kahjustada aruande tõhusat kasutamist ja seega ka „audiitorkontrolli eesmärki"". Vaidlustatud otsuse 4. leheküljе esimeses ja teises lõigus kinnitab parlament otsustavalt järeldust, et selles staadiumis isegi osalise juurdepääsu andmine „kahjustaks [aruande nr 06/02] sisu tõhusat kasutamist" või lisaks „kahjustaks audiitorkontrolli eesmärki".

50 Neist mõtteavaldustest nähtub, et eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuse Franchet ja Byk *vs*. komisjon alusel väidab parlament, et aruande nr 06/02 avalikustamine vaidlustatud otsuse tegemise päeval oleks olnud liiga ennatlik, et võimaldada tal veel enne parlamendiliikmete assistentide hüvitise regulatiivse ja/või seadusandliku raamistiku reformimist edukalt läbi viia aruandes soovitatud koheseid toiminguid.

51 Sellegipoolest ei ole vaidlustatud otsuses mainitud ühtki konkreetset kontrollimist või uurimist või muud halduskontrolli menetlust, mis oleks olnud otsuse tegemise ajal pooleli ja mille käigus oleks läbi viidud aruandes nr 06/02 soovitatud koheseid toiminguid.

52 Aruandega nr 06/02 tutvumise taotluse tagasilükkamist käsitlevas osas piirdub vaidlustatud otsus seega abstraktse viitega vajadusele anda juhtkonnale mõistlik tähtaeg aruandes sisalduvate ettepanekute koheseks rakendamiseks ja mainib erinevaid algatusi, mida on ette võetud parlamendiliikmete assisteerimise normatiivse raamistiku regulatiivseks ja/või seadusandlikuks reformiks.

53 Selles osas ei puuduta viide neile erinevatele algatustele, mis on ette võetud parlamendiliikmete assisteerimise reformi silmas pidades, mitte niivõrd määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandit, mis kaitseb kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki, vaid pigem sama määruse artikli 4 lõikes 3 ette nähtud erandit, mis kaitseb institutsiooni otsustamisprotsessi. Just selles tähenduses märgib parlament vaidlustatud otsuse 4. leheküljе alguses, et „aruande [nr 06/02] avalikustamine selles staadiumis kahjustaks raskelt Euroopa Parlamendi otsustamisprotsessi".

54 Ainus viide konkreetsele juhtumile on vaidlustatud otsuse selles osas, millega lükatakse tagasi taotlus tutvuda teatavate lõikudega, mis olid muudest auditiaruannetest peale aruande nr 06/02 kustutatud põhjendusel, et nende lõikudega tutvumine tooks kaasa väidetava pettuse üksikjuhtumi avalikustamise, mille uurimine on Euroopa Pettustevastasel Ametil (OLAF) pooleli. Üldkohtu kohtuistungil esitatud küsimusele vastates märkis parlament siiski, et aruanne nr 06/02 kui selline ei sisaldanud nimelisi andmeid, mis võimaldaks üksikjuhtumeid kindlaks teha.

55 Parlament väitis kohtuistungil, et kontrollimine ja uurimine ning muud halduskontrolli menetlused aruande nr 06/02 alusel olid vaidlustatud otsuse tegemise ajal pooleli. Sellegipoolest, nagu on täheldatud eespool punktis 51, ei ole otsuses mainitud ühtki sedaliiki menetlust. Nii on otsus, mis neile väidetavatele menetlustele ei viita,

seda vähem põhjendatud, miks nende lõpuleviimise tähtaega tuli 2008. aasta augustis pidada mõistlikuks ja eriti, kuidas nende läbiviimine oleks aruande nr 06/02 avalikustamise läbi kannatada saanud.

56 Ühtlasi esitas parlament kohtuistungil argumendi, et aruande nr 06/02 avalikustamine oleks olnud vastuolus selle dokumendi sisuga. Tegemist on finantsmääruse alusel koostatud sisedokumendiga, mitte avalikustamiseks mõeldud dokumendiga, nagu Euroopa Liidu Kontrollikoja aruanne eelarve täitmise kohta, mis avaldatakse igal aastal Euroopa Liidu Teatajas. Parlamendi sõnul võib sellist laadi sisedokumentide avalikustamine viia selleni, et institutsioonide siseaudiitorid hakkavad end märkuste esitamisel piirama, mille tagajärjel muutuvad siseauditid institutsioonide töö parandamise seisukohast vähem tõhusaks.

57 Kõigepealt tuleb toonitada, et seda põhjendust ei ole esitatud vaidlustatud otsuses. Otsuse 2. ja 3. leheküljel osundas parlament finantsmääruse artikli 86 lõike 1 esimest lõiku, mille kohaselt siseaudiitor nõustab oma institutsiooni riskide juhtimisel. Sellegipoolest ei ole ta tsitaatide põhjal, millest üks asub pealegi vaidlustatud otsuse muus osas, kus ei lahendata aruandega nr 06/02 tutvumise taotlust, esitanud ühtki seisukohta, mis sarnaneks kohtuistungil esimest korda esitatud seisukohaga. Lisaks näitab asjaolu, et käesoleval juhul lubas parlament vähemalt osaliselt tutvuda 15 siseauditi aruandega juurdepääsutaotluses osutatud 16 aruandest, et otsuse, kas parlament juurdepääsu annab või selle andmisest keeldub, määrab mitte niivõrd see, et auditiaruanded on sisedokumendid, vaid pigem aruande konkreetne teema ja sisu.

58 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et parlament ei ole vaidlustatud otsuses õiguslikult piisavalt tõendanud, et juurdepääs aruandele nr 06/02 kahjustab audiitorkontrolli eesmärki. Ilma et oleks vaja läbi vaadata küsimust, kas avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve, tuleb seega järeldada, et selles osas, millega keeldutakse aruandele

nr 06/02 juurdepääsu andmisest määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande alusel, ei ole vaidlustatud otsus põhjendatud.

Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 rikkumine

Poolte argumendid

59 Hageja, keda toetavad menetlusse astujad, väidab, et parlament on käesoleval juhul ekslikult võtnud aluseks erandi õigusest dokumentidega tutvuda, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 3 institutsiooni otsustamisprotsessi kaitseks.

60 Vaidlustatud otsuse põhjendused, mis lähtuvad esiteks sellest, et parlamendiliikmete assistentide hüvitise kasutamine parlamendiliikmete poolt on tundlik teema, mis tekitab ajakirjanduses suurt huvi, ja teiseks, et aruande nr 06/02 avalikustamine võib otsustamisprotsessi kõrvale juhtida, on nimelt pigem poliitilised kui õiguslikud seisukohad, mis lisaks kõigele põhinevad eeldusel, et läbipaistvus ja üldsuse teavitamine takistavad regulatiivse ja õigusloometegevuse ladusat kulgemist. Sellest lähtudes seab vaidlustatud otsus kahtluse alla läbipaistvuse aluspõhimõtte.

61 Hageja toonitab, et parlament ei ole vaidlustatud otsuses üldse arvesse võtnud üldsuse ülekaalukat huvi saada teavet. Pigem tuleks arvata, et üldsuse teavitamine ei saa üldjuhul häirida demokraatliku institutsiooni otsustamisprotsessi seadusandlikus ja

regulatiivses valdkonnas. Ülekaalukas üldine huvi avalikustamise vastu on olulisem kui mure oletatava ohu – et avalikustamine võib moonutada avalikku arutelu – kõrvaldamise pärast. Vaidlustatud otsus ei esita ühtki asjakohast põhjust, millega võiks põhjendada läbipaistvuse põhimõttest erandi tegemist antud juhtumil.

62 Hageja väidab, et sellele erilisele tähtsusele, mis on läbipaistvusel määruse nr 1049/2001 kohaselt õigusloometegevusega seotud dokumentide ja teabe puhul, ei saa tugineda, et püüda õigustada läbipaistvuse kohustuse täitmata jätmist parlamendi muudes tegevusvaldkondades, nimelt haldustegevuses. Läbipaistvus ei kehti ainult õigusloome valdkonnas, vaid ka institutsiooni täitevfunktsiooni teostamisel haldusküsimustes, mis ei ole seotud õigusloomega ja on asutusesisesed.

63 Parlamendi katse piirata läbipaistvuse põhimõtet kui ülekaalukat üldist huvi nii, et see laieneb vaid õigusloomeprotsessile pärast vastava eelnõu avalikustamist, annab tunnistust käesoleva asja ja määruse nr 1049/2001 aluspõhimõtete piiratud ja ebatäpsest käsitlusest. Parlament eitab ekslikult, et aruanne nr 06/02 esitas põhimõtted, millest lähtudes võis teostada õigusliku raamistiku reformi, ja ta eraldab kunstlikult õigusloomeprotsessi institutsioonidevahelistest aruteludest, mis üldiselt eelnevad komisjoni ametliku õigusakti projekti esitamisele.

64 Kui siiski leitakse, et eespool punktis 28 viidatud kohtuotsus Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu käsitleb ainult ülekaalukat huvi läbipaistvuse tagamiseks õigusloome küsimustes, on hageja seisukohal, et ülekaalukas üldine huvi läbipaistvuse tagamiseks nõuab samasugust õigust saada teavet neis valdkondades, mis puudutavad, nagu antud juhul, avaliku sektori rahaliste vahendite haldamist.

65 Parlament selgitab seoses hageja viitega eespool punktis 28 viidatud kohtuotsusele Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, et aruanne nr 06/02 on finantsmääruse alusel koostatud siseauditi aruanne, mitte välisauditi aruanne ega õiguslik arvamus. Vaidlustatud otsuse tegemise ajal ei olnud ühtki õigusloomeprotsessi pooleli ja seega ei ole antud juhul võimalik tugineda suuremale läbipaistvusele, mis on tagatud määruse nr 1049/2001 artikli 12 lõikega 2. Kuna eespool punktis 28 viidatud kohtuotsus Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu on tehtud õigusloome kontekstis koostatud õigusliku arvamusega tutvumise taotluse asjaoludel, ei saanud see käsitleda selliseid ülekantud põhimõtteid nagu käesolevas asjas, mis puudutavad väljaspool õigusloomemenetlust koostatud siseauditi aruannet.

66 Parlament väidab, et kui vaidlustatud otsuses on aruannet nr 06/02 peetud „oluliseks viidatavaks dokumendiks", osutab see „delikaatsele ja keerukale otsustamisprotsessile", mis oli tol ajal pooleli, mitte aga õigusloomemenetlusele, mida tol ajal ei toimunud. Seega ei ole hageja määratlenud ühtki ülekaalukat üldist huvi avalikustamise vastu. Ainus huvi, millele hageja tugineb, on seotud õigusloomedokumentidega ega saa laieneda siseauditi aruandele.

67 Seega käsitab hageja aruannet nr 06/02 ekslikult nagu teatud vormis „õigusakti ettepanekut", mis tuleb läbi vaadata eespool punktis 28 viidatud kohtuotsuse Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu mõttekäiku järgides. Kõik argumendid seoses kodanike vajadusega osaleda laiaulatuslikus arutelus selle aruande sisu üle nimetatud kohtuotsuse alusel on seega põhjendamatud.

68 Vaidlustatud otsuses ei ole lõplikult ja põhistamatult viidatud konfidentsiaalsuse tagamise vajadusele, vaid on vastupidi kirjeldatud paljusid tol ajal ette võetud algatusi ning delikaatset ja keerukat otsustamisprotsessi, mis oli selle otsuse tegemise ajal pooleli. Pealegi on kõik varasemad katsed kõnealust valdkonda reformida läbi kukkunud ning 2008. aastal oli olukord veelgi ebakindlam nii reformi põhimõtete kui ka

konkreetsete üksikasjade osas. Neis oludes oli põhjendatud kartus, et reformiprotsess kukub uuesti läbi, kui aruanne nr 06/02 avalikustada. Avalikustamine oleks tõepoolest võimaldanud kasutada aruande teatud osi arutelu läbikukutamiseks ja reformi kiire läbiviimise nurjamiseks. Meetmed, mis parlament võttis 2008. aasta juulis, olid kiireloomulised üleminekumeetmed, mille eesmärk oli toime tulla reformiprotsessi läbikukkumise ohuga. Seega on väär hageja väide, et parlament eksis, kui ta viitas pooleliolevale otsustamisprotsessile, et teabetaotlus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 alusel tagasi lükata.

Üldkohtu hinnang

69 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus on sätestatud, et „[k]eelatakse juurdepääs dokumendile, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks või mille institutsioon on saanud ning mis käsitleb küsimust, milles institutsioon ei ole veel otsust teinud, kui sellise dokumendi avaldamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve".

70 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab selle erandi kohaldamine, et on tõendatud, et juurdepääs dokumendile, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks, võib konkreetselt ja reaalselt kahjustada institutsiooni otsustamisprotsessi ning et see kahjustamise oht on mõistlikult ettenähtav ega ole ainult oletuslik (lisaks eespool punktides 29 ja 30 meenutatud kohtupraktikale vt selle kohta ka Üldkohtu 18. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-144/05: Muñiz *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 74).

71 Pealegi selleks, et tõstatada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud erandit, peab otsustamisprotsessi kahjustamine olema raske. Nii on see nimelt siis, kui asjaomase dokumendi avalikustamisel on otsustamisprotsessile oluline mõju. Kahjustamise raskuse hindamine sõltub juhtumi kõikidest asjaoludest, eelkõige institutsiooni poolt avalikustamise osas välja toodud negatiivsest mõjust otsustamisprotsessile (eespool punktis 70 viidatud kohtuotsus Muñiz *vs.* komisjon, punkt 75).

72 Kõigepealt tuleb märkida, et aruanne nr 06/02, mis on parlamendi siseauditi teenistuse poolt finantsmääruse artikli 86 täitmiseks koostatud auditiaruanne, on dokument, mille institutsioon on koostanud oma sisekasutuseks.

73 Ka on selge, et see dokument, milles vaidlustatud otsuse sõnastuse kohaselt „on esitatud põhimõtted, mille alusel võiks uuesti läbi vaadata parlamendiliikmete assisteerimise õigusliku raamistiku" ja mis „sisaldab ettepanekuid, mis nõuavad pädevate poliitiliste organite otsust", käsitleb küsimust, mille kohta institutsioon ei ole veel otsust vastu võtnud.

74 Selles osas ei ole tõsiselt vaidlustatud, et otsused, mille parlament võttis parlamendiliikmete põhimääruse kohta vastu enne vaidlustatud otsust, ei ammendanud parlamendiliikmete assisteerimise aluste reformi küsimust, mis oli laiaulatuslikum. Parlamendi otsustamisprotsess, mille see institutsioon kas üksi või koos nõukogu, komisjoni ja liikmesriikidega läbi viib, ei olnud seega nende otsustega lõppenud.

75 Niisiis tuleb kontrollida, kas parlament on vaidlustatud otsuses nõuetekohaselt tõendanud, et aruande nr 06/02 avalikustamine kahjustab raskelt tema otsustamisprotsessi, ning jaatava vastuse korral seda, ega avalikustamine ei teeninud ülekaalukaid üldisi huve.

76 Parlament on vaidlustatud otsuses selgitanud, et „tundlik ja keerukas […] otsustamisprotsess, mille raames [aruanne nr 06/02] on oluline viidatav dokument", on alles pooleli ja et „parlamendiliikmete käsutusse antavate hüvitiste kasutamine on tundlik teema, mida ajakirjandus suure huviga jälgib" (vaidlustatud otsus, lk 3 viimane lõik). Parlament jätkas, kinnitades, et „aruande nr 06/02 osi võidakse kasutada süsteemi muutmise arutelude kõrvalejuhtimiseks ja kiire reformi kahjustamiseks" (vaidlustatud otsus, lk 4 algus). Kokkuvõttes leidis parlament, et „[aruande nr 06/02] avalikustamine selles staadiumis kahjustaks raskelt tema otsustamisprotsessi ja läheks veelgi kaugemale, kuna parlament ei saa arutusel olevat reformi üksinda läbi viia" (*ibidem*). Edaspidi on parlament vaidlustatud otsuses korranud sama seisukohta, mis puudutab tema otsustamisprotsessi kahjustamist.

77 Vaidlustatud otsuse neist põhjendustest ilmneb, et juurdepääsu keelamine põhineb sisuliselt kartusel, et aruande nr 06/02 osi „võidakse" kasutada reformi käsitlevate arutelude kõrvalejuhtimiseks.

78 Vaidlustatud otsus ei sisalda siiski ühtki mõjuvat asjaolu, mis lubaks järeldada, et otsustamisprotsessi kahjustamise oht oli otsuse vastuvõtmise päeval mõistlikult ettenähtav ega olnud ainult oletuslik.

79 Vaidlustatud otsuses ei ole nimelt mainitud, et selle vastuvõtmise päeva seisuga oleks esinenud poolelioleva otsustamisprotsessi kahjustamist või kahjustamiskatseid, ei ole mainitud ka objektiivseid põhjusi, mis lubaks mõistlikult ette näha, et aruande nr 06/02 avalikustamise korral kahjustamine toimub.

80 Asjaolu, et parlamendiliikmete käsutusse antavate hüvitiste kasutamine parlamendiliikmete poolt on tundlik teema, mida ajakirjandus suure huviga jälgib – mida hageja muide ei vaidlusta, hoopis vastupidi –, ei saa iseenesest olla piisav objektiivne põhjus karta otsustamisprotsessi rasket kahjustamist, välja arvatud juhul, kui seada kahtluse alla EÜ asutamislepinguga taotletav läbipaistvuse põhimõte ise.

81 Samuti ei anna otsustamisprotsessi väidetav keerukus iseenesest erilist põhjust karta, et aruande nr 06/02 avalikustamine seda protsessi raskelt kahjustab.

82 Mis puudutab parlamendi esile tõstetud asjaolu, et mitu katset parlamendiliikmete assisteerimise reformimiseks on varem läbi kukkunud, siis tuleb nentida, et see ei sisaldu vaidlustatud otsuses. See on esitatud alles hiljem Üldkohtus ja ka siis ühegi tõendita, mis näitaks, et need läbikukkumised põhjustas otsustamisprotsessi kahjustamine, mis oli tingitud tundliku teabe avalikustamisest.

83 Igal juhul ja kui eeldada, et parlament on tõendanud, et aruande nr 06/02 avalikustamine kahjustab raskelt tema otsustamisprotsessi, tuleb nentida, et vaidlustatud otsuses ei ole esitatud ühtki põhjendust, mis käsitleks küsimust, ega ülekaalukas üldine huvi ei nõua kõigele vaatamata nimetatud aruande avalikustamist.

84 Vaidlustatud otsuses sisalduvat kinnitust, et „kordustaotlus ei sisalda ühtki argumenti, millega võiks avalikustamist põhjendada", ei saa nimelt pidada selliseks põhjenduseks. Seoses sellega on vaja meelde tuletada, et määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõike 1 sõnastuse kohaselt ei ole dokumentidele juurdepääsu taotleja kohustatud oma taotlust põhjendama.

85 Arvestades eeltoodud kaalutlusi, millest nähtub, et parlament ei ole vaidlustatud otsuses tõendanud, et juurdepääs aruandele nr 06/02 kahjustaks raskelt tema otsustamisprotsessi, või vähemalt ei ole juurdepääsu keelamist põhistanud ülekaaluka üldise huvi puudumise nõuet silmas pidades, tuleb järeldada, et vaidlustatud otsus ei ole põhjendatud selles osas, millega keelatakse juurdepääs aruandele nr 06/02 määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 alusel.

86 Neil asjaoludel tuleb käesolev hagi rahuldada ja tühistada vaidlustatud otsus selles osas, millega hagejale keelatakse juurdepääs aruandele nr 06/02.

Kohtukulud

87 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ise oma kohtukulud.

88 Kuna kohtuotsus on tehtud parlamendi kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja parlamendilt. Taani Kuningriik, Soome Vabariik ja Rootsi Kuningriik kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Tühistada Euroopa Parlamendi 11. augusti 2008. aasta otsus A (2008) 10636 selles osas, millega keelatakse juurdepääs parlamendi siseauditi teenistuse 9. jaanuari 2008. aasta aruandele nr 06/02 pealkirjaga „Parlamendiliikmete assistentide hüvitisi käsitlev audit".

2. Jätta parlamendi kohtukulud tema enda kanda ja ühtlasi mõista temalt välja Ciarán Tolandi kohtukulud.

3. Jätta Taani Kuningriigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

Forwood Dehousse Schwarcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 7. juunil 2011 Luxembourgis.

Allkirjad